

forslag nr. 8 foreslåede nye stykke i § 7 blandt de regler, der også skal finde anvendelse på forslag til ændringer i en dispositionsplan.

Til nr. 18.

Efter den gældende lovgivning bevirker en byplanvedtægt og en bygningsvedtægt, at private byggeservitutter og andre såkaldte tilstandsservitutter bortfalder samtidig med vedtægtens ikrafttræden, hvis de er uforenelige med vedtægtens bestemmelser. En særskilt konstatering af servitutens uforenelighed finder ikke sted i forbindelse med vedtægtens gennemførelse, og der sker ingen automatisk udslettelse af de fortrængte servitutter fra tingbogen. Ikke-bortfaldne tilstandsservitutter såvel som rådighedsservitutter (f. eks. en færdselsret) og tilegnelsesservitutter (f. eks. en grusgravningsret) kan eksproprieres, hvis de sædvanlige ekspropriationsbetingelser er opfyldt.

Lovforslaget opretholder denne ordning ved bestemmelserne i §§ 31 og 34.

I praksis kan det være vanskeligt at afgøre, om en privat servitut er uforenelig med den offentligretlige vedtægt eller plan og derfor er bortfaldet.

Der findes vel oplagte tilfælde som f. eks. en privat servitut, der forbeholder et område for villabebyggelse, og en senere byplanvedtægt, hvorefter der i området kun må opføres industribebyggelse. I dette eksempel er servitutten klart uforenelig med byplanvedtægten, fordi det er udelukket at opfylde begge regelsæt samtidig, og servitutten vil derfor bortfalde. Usikkerheden opstår derimod i de mere almindeligt forekommende tilfælde, hvor udformningen af den offentligretlige bestemmelse ikke fremkalder en sådan uforenelighed med den ældre servitut, at ikke begge regler kan opfyldes samtidig. Hvis f. eks. en privat villaservitut begrænser længden af en garage i naboskel til 4 m, medens en byplanvedtægt udtaler, at garager i naboskel kan have en længde af indtil 8 m, vil begge regler være opfyldt, når garagen ikke bliver længere end 4 m. En uforenelighed i den anførte snævre betydning af ordet foreligger derfor ikke.

I praksis har man været meget tilbageholdende med at statuere uforenelighed uden for oplagte tilfælde som f. eks. det ovenfor nævnte, selv om servitutten var i

strid med byplanvedtægtens formål eller hensigt. Ældre private servitutter om villa-bebyggelse kan meget vel indeholde bestemmelser, som ikke stemmer overens med nutidens synspunkter på bebyggelsesregulering, men som ikke tør betegnes som klart uforenelige med en tidssvarende byplanvedtægt.

Ændringsforslaget tilsigter på denne baggrund, at kommunalbestyrelserne får udtrykkelig hjemmel til under udarbejdelsen af en lokalplan at tage stilling til, om en inden for planens område gældende servitut bør ophæves. Den foreslåede tilføjelse til § 18, stk. 1, er begrænset til at omfatte tilstandsservitutter, således at rådigheds- og tilegnelsesservitutter fortsat kun kan bringes til ophør ved ekspropriation.

Ændringsforslaget gør det ønskeligt, at kommunalbestyrelsen pålægges at give særskilt underretning også til de påtaleberetigede om lokalplanforslag, der indeholder bestemmelser om servituttortfald. Der henvises herom til ændringsforslag nr. 22.

Til nr. 21.

Det findes rigtigst, at det pålægges kommunalbestyrelsen at give individuel underretning om lokalplanforslag også til ejerne af ejendomme uden for planens gyldighedsområde, når ejendommens lejere og brugere skal underrettes.

Til nr. 22.

Ændringsforslaget har sammenhæng med ændringsforslag nr. 18 om servituttortfald. Den foreslåede underretningspligt over for påtaleberetigede efter en servitut, som lokalplanen vil bringe til ophør efter § 18, stk. 1, nr. 16, er begrænset ved ordene „så vidt muligt“. Med de citerede ord er det tilsigtet at give udtryk for, at kommunalbestyrelsen ikke skal foranstalte omfattende undersøgelser af, hvem der er påtaleberetiget, hvis dette ikke klart fremgår af servituttokumentet. Kommunalbestyrelsen behøver heller ikke at efterspore påtaleberetigedes nuværende adresser i tilfælde, hvor adresserne ikke er relativt lette at få kendskab til.

Til nr. 24.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 10.